

δειάσωσιν δλίγον. Πιάσας λοιπὸν αὐτοὺς ὁ ἄγιος, ἀντὶ νὰ τοὺς δείρῃ καὶ νὰ τοὺς παιδεύσῃ διὰ τὴν κλοπὴν, τοὺς ἐσυμπόνεσεν ὁ ἀοιδόμος, καὶ μὲ τὰς ιδίας του χεῖρας ἔβοήθησε τὸν καθ' ἓνα, καὶ ἐφορτώθησεν τοὺς σάκκους εἰς τοὺς ὕμους τῶν· καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ παρῆγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ φανερώσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς κάνενα, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἐλεημοσύνης καὶ ἀνεξικακίας του.

Διὰ τὰς ὀρετάς του λοιπὸν ταύτας ἐχειροτονήθη ἴερεὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἐπαυσεν ὁ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμός, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἔγεινε τῆς Κρήτης Ἀρχιερεὺς. "Οθεν πολλὰς δυνάμεις καὶ θυμάτατα ἐποίησε, διότι ἐδίωξεν Ἑνα δράκοντα, δ ὅποιος ἔβλαπτε τὴν χώραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὅποιαν ἐφώλευεν ἐμπόδισε τὴν ροήν ἐνδὸς ποταμοῦ, δ ὅποιος ὠνομάζετο Τρίτων, ἐπειδὴ ὅτε ἐμελλεν ὁ ἄγιος νὰ περάσῃ ἀπὸ αὐτὸν, ἐπλημμύρισεν. "Ο ποταμὸς δὲ αὐτὸς ἐμποδίσθεις ἀπὸ τοῦ νὰ ἥρη διὰ προσταγῆς τοῦ ἄγιου, δὲν ἔτρεζε πλέον εἰς τὰ ἐμπροσθεν, ὡς πρότερον ἔτρεχεν, ἀλλὰ ἐστάθη ὡς οὐτως ἐμποδισμένος, ἔως οὐ ὑπέρερψε πάλιν ὁ ἄγιος καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ αὐτόν. 'Αφ' οὗ δὲ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του, ἔστειλε τὸ ράβδιον του μὲ ἀνθρώπους τινάς, οἱ ὅποιοι ταράξαντες τὰ νερὸν τοῦ ποταμοῦ μὲ τὸ ράβδιον τοῦ ἄγιου, ἔκαμαν τὸν ποταμὸν νὰ τρέξῃ πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν του ροήν. Ταῦτα καὶ ἀλλα περιεσσότερα θαύματα ποιήσας δ μακάριος Μύρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον διάστημα τῆς ζωῆς του διανύσας θεοφίλως καὶ ὁσίως, καὶ πανηγυρίσας λαμπρῶς εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν ἀγίων μαρτύρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἔκατὸν χρόνων ἡδη ὑπάρχων γέρων.

*Mημη τοῦ δούλου πατρὸς ἡμῶν ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ἡγουμένου Ὁρόβων.*¹

† » Θεοῦ δόσεις δέδειξι, μάκαρ, τῷ βίῳ,
» Τὴν ελπίσιν εὑρὼν τοι; τρόποις αὐνήγορον.

Οὗτος ὁ ἄγιος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας σηκώσας εἰς τοὺς ὕδους του τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ἔκατοίκει μέσα εἰς τὰ ὅρη καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰς κοιλάδας. Διὸ, τελειωθεὶς ἐν εἰρήνῃ, προσφέρθη εἰς τὸν Θεόν ὡς πολύτιμον μύρον, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν καὶ εὐωδέστατον.

Mημη τῷ ἀρίων μαρτύρων ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ,

¹ Παρὰ τοῖς Μηναίοις γράφεται δόσις οὗτος Θεόδωρος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, καὶ τῷ ἀρίων **ΝΗΠΙΩΝ**, ἣν διὰ πυρὸς τελειωθέτω. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν στρατιὴ ἐτῷ οὐκέτη τῆς ἀγίας Ειρήνης πέραρ ἐτὸν οὐρανοῖς.

» Άμφοιν ἀθλητῶν οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ.

» Ποινὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Οἱ ἄγιοι δέκα δσοι καὶ ἀσκηταὶ οἱ ἐξ **Αιγαίου**, ἐτῷ εἰρήνῃ τελειοῦται.

» Βλαστήματα θυντικουσιν Αἰγύπτου δέκα,

» Πληγαῖς ἐκείνης ἵστριθμοι ταῖς δέκα.

* Οἱ ἄγιοι θύνω μάρτυρες οἱ δὲ Τύρου, κατεψήσαντες τοὺς τελειοῦται.

* » Ζεῦγος τρίβει γῆν, οὐ δυμάς¹ Θεοῦ φένος;

» Ζεύγην δὲ πίστις, καὶ τροχοὶ προθυμία.

* 'Ο ἄγιος μάρτυς **ΣΤΥΡΑΚΙΟΣ** ξίφει τελειοῦται.

* » Ανῆκε τυπθίς δ Στυράκιος ξίφει,

» Όσμὴν νοητὴν δικαιούσα τετραζάντη.

* Τὰ ἐγκαίρια τῷ ἀρίων **Ἀποστόλων Πίτερου** καὶ Παύλου, ἐτῷ περιτεχθεῖ τοῦ ἄγιου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ **Ιωάννου τοῦ Θεολόγου**, ἐγδον τοῦ σεπτοῦ οἴκου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐτοῖς **Μαρακίου** καὶ τοῦ δσίου **Κασιαρίου** καὶ η ἀράμητοις ὅτε ἐγένετο η τοῦ ἡλίου ἔκλεψεις ἀπὸ ἑκτης ὥρας ἔως ἐrrάτης, ὧστε καὶ τοὺς δοτέρας γαρῆραι ἐτέται ἀπὸ κτίσεως κδμουν διαποχικετοστῷ τριακοσιοστῷ ἐρρεγκοστῷ ἐrrάτῳ, φέλου δικοτος κύκλους πεγκεκαίδεκα, καὶ σεβήρης κύκλους τοὺς αὐτοὺς, **Ιρδικτιῶνος** ἐrrάτης, ἐπὶ τῆς βασιλείας **Ἄερτος** τοῦ σοφοῦ, καὶ **Άλεξάνδρου** τοῦ ἀδελφοῦ αὐταῖ, τῷ ἀνεσθῶτι καὶ φιλοχριστωρ βασιλέων.²

* 'Ο ἄγιος γεομάρτυς **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ** δ Βούλγαρος, δ ἐτ Θεοσαλονικη μαρτυρήσας ἐτ ἔτει αγγύδη (1794), βασάρους ὑποστάτης, τελειοῦται.³

† » Αναστάσιος σῶμα δοὺς ταῖς βασάνοις,

» Εφεῦρε λῆξιν τὴν ἀνώδυνον πάνυ.

* 'Ο ἄγιος γεομάρτυς **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ** δ έτει Ζαγορᾶς, δ **Κωνσταντινούπολει** μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αχτί (1680), τελειοῦται.⁴

¹ Πυμὸς εἶναι τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρέτας καίμανον κατὰ μῆκος ξύλου ήτοι τὸ κρεμάνενον ἀπὸ τὸν ζυγὸν δόθὸν ξύλου καὶ τοῖς δέξι ληγοῦν ἐν δλλοις δὲ γράφεται. Ριθμὸς εὐκέ φρεσις.

² Τιμητικῶς μόνον καλεῖται δ **Άλεξάνδρος** βασιλεύς. Σ. Ε.

³ Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ δρα ἐτοίκον **Μαρτυρολόγιον**.

⁴ Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ δρα εἰς τὸ νέον **Μαρτυροδόγιον**.